

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIII. Ejusd. Imp. defensio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

autem Athanasium Alexandriam redire iussit, idque praesente Eusebio, & ne hoc fieret magnopere disfluente.

CAP. XXXIII.

Eiusdem Imperatoris defensio.

NEMINI porro mirum videatur, quod fraude circumventus, tantos viros in exilium egerit. Episcopis enim decipientibus credidit, qui malitiam quidem suam tegebant, sed alioqui clari atque illustres erant. Sciunt autem sacrarum litterarum periti, divinum prophetam Davidem perinde deceptum fuisse. Decepit autem illum non Pontifex, sed servus vernaculus ac furcifer: Siba scilicet, qui adversus Mephiboseth mentitus est regi, & agrum illius ita obtinuit. Atq; hæc dico, non ut prophetam incussem, sed ut Imperatoris nostri defensionem proponam, & humanæ naturæ imbecillitatem ostendam: doceamque credendum non esse accusatoribus solis, quamvis fide digni videantur, sed aurium alteram reis esse reservandam. Ac Imperator quidem à terreno regno ad alterum longe præstantius migravit.

CAP. XXXIV.

De morte sanctissimi Imperatoris Constantini.

PRÆFECTI vero & rei militaris duces ac reliqui omnes, corpus ejus in arca aurea conditum Constantinopolim transfulerunt, universo exercitu, partim præeunte, partim subsequente, & orbitatem suam graviter lamentante. Illum quippe patrem mitissimum experti omnes fuerant. Porro quantus honor delatus sit cadaveri, & quam diu in palatio manserit, dum proceres adventum filii expectarent, superfluum arbitror scribere, cum hæc alii scriptis suis prodiderint. Quos quidem legere quisvis facile potest, atque inde cognoscere, qua ratione omnium arbiter ac moderator Deus fideles sibi famulos remunerari solet. Quod si quis istis non vult credere, is ea intuentis quæ nunc ad ejus loculum & statuam geruntur, credat iis quæ scripta sunt, & Domino qui dixit: Glorificantes me glorificabo, & qui me spernunt, ipsi spernentur.

Finis Libri primi.

Αἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν ἐπανελθεῖν τὸν μέγαν ᾠροσέβαξεν ἀθανάσιον, καὶ ταῦτα εὐσεβῆ παροῦντι καὶ τὰναντία παύειν ἐπιχειροῦντι.

Κεφ. λγ'.

Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ βασιλέως.

ΘΑυμαζέτω ἡμυδοὶς, εἰ τηλικῆτες ἀνδρας δεξαπαλήθειος δεξωρακίσειν. δεχθεῖσιν γὰρ κρύπτεισιν μὴ τὴν ποικίλειαν, τὴν δὲ ἀλλίω ἔχουσι ἀειφάνειαν, δεξαπαλήθειος ἐπίσδυσεν. ἴσασι δὲ οἱ τὰ θεῖα πεπαυδόμενοι, ὡς καὶ ὁ θεὸς δεξαπαλήθειος ἀειδοῦσιν. δεξαπαλήθειος δὲ ἀλὲν ἐστὶν δεχθεῖσιν, ἀλλ' οἰκέτης οἰκότερψ καὶ μασιγίας τὸν σὺβᾶ λέγω τὸν καὶ τὴν μεφίδοσέτα ψυδοῦ τὸν βασιλέα διδᾶξαι, καὶ τὸ ἐκείνω χροῖον Ἐφεισεσάμνον. καὶ ταῦτα λέγω, εἰ δὲ παροφίτα κατηγορῶν, ἀλλ' ὑπερτέδδε τὴν βασιλέως τὴν ἀπολογία παροφῶν, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπίδεικνυς τὴν ἀδένειαν, Ἐ διδᾶσκων ὡς ἐχρημόνοισ τῶς κατηγορῶσι πισθῶν, καὶ ἀγαν ὡσιν ἀξίόχρεοι, ἀλλὰ θαίρεαν τῶν ἀκοῶν τῶ κατηγορευμένω φυλάττειν. ὁ μὲν ἐν βασιλέως εἰς τὴν ἀμείνω βασιλείαν μετίστη.

Κεφ. κδ'.

Περί τῆς τιμωρίας τοῦ ἀπὸ ἀγίου κωνσταντίνου βασιλέως.

Οἱ ὑπαρχοὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀπάντες, ἐν λάρνακι τέτον κατὰ δένειες χροσῆ, εἰ τὴν κωνσταντινῶν πόλιν μελέκομισαν, τὴν στρατιάς ἀπάσσης ἠγεμῆνης καὶ ἐπομῆνης, καὶ πικρῶς ὀλοφρομένης τὴν ἐρησίαν. παύρεσιν γὰρ ἠπίε πείρεαν εἰλήθεσαν ἀπάντες. ὁπόσιν δὲ τιμῆς τὸ σῶμα ἐκείνο τέλει χροσῆ, καὶ ὁπόσιν ἐν τοῖς βασιλέως διέμενε χροσῶν, τῶν δεχθῶντων τὴν τε παιδοῦ ἀειμυρόνων ἐπάνοδον, περὶ τὸν ἠγεμῆναι χροσῶν, ἀλλῶν ταῦτα συζηγραφοῦν. οἱς ράδιον ἐνήχρειν, καὶ μαθῶν, ὅπως τῶν ὄλων ὁ πρύτανις γεραίρεσιν ἐννεσ θεράπονας. εἰ δὲ τις ἐκείνοισ διαπιστεῖ, τὰ νῦν ἀεὶ τὴν ἐκείνω θήκην καὶ τὸν ἀνδραλίνα γνώμωρα βλέπων, πῶς δισάτω τοῖς γεγραμμένοις, καὶ τῶ φήσαντι δεσπότη, ἐδὲ δόξασοντάς με δόξασω, Ἐ οἱ δεξαπαλήθειος με δεξαπαλήθειος.

Πρώτε λόγος τέλει.